

[Boligministeren.]

riet den 9. oktober 1975 over for Københavns kommune, at byplanvedtægten kunne godkendes på vilkår, at udnyttelsesgraden blev nedsat. Københavns kommune har endnu ikke fremsendt et ændret byplanforslag til godkendelse.

Jeg finder det meget positivt, at man i forbindelse med denne saneringsplan får fjernet noget af den værste slumbebyggelse i København. Selv om man måske nok kan sige, at en del af bebyggelsen mellem pladsen og Korsgade ikke ligefrem hører til blandt den allerringeste boligmasse, så er der dog tale om en stærkt utidssvarende bebyggelse. Afgørende hensyn taler efter min opfattelse for at gennemføre planen i dens helhed, bl. a. fordi planen jo stort set er ved at være gennemført, og hverken Københavns kommune eller saneringsselskabet ønsker planen ændret.

Jeg vil i den forbindelse gerne understrege, at skoleplanerne ikke var afgørende for ministeriets godkendelse af saneringsplanen i sin tid, hvorfor en udskydelse eller ændring af de konkrete byggeplaner ikke i sig selv bør medføre en ændring af planen. Hertil kommer, at borgerrepræsentationen på møde den 8. april 1976 har tilkendegivet, at selv om der på nuværende tidspunkt råder en vis usikkerhed med hensyn til de konkrete behov for uddannelsesinstitutioner i området, bør den stedfundne reservation af areal til offentlige formål opretholdes med henblik på etablering af uddannelsesinstitutioner eller eventuelt andre opstående behov for arealer til institutioner eller anlæg af anden art.

Selv om den midlertidige anvendelse af arealerne, som kommunen foreslår, ikke direkte vedrører selve saneringsplanen, vil jeg dog godt sige, at etablering af legepladser og boldbaner vil medføre en betydelig forbedring af de rekreative muligheder i Den sorte Firkant, og jeg kan ikke se, at etablering af sådanne faciliteter kan ødelægge miljøet omkring pladsen, specielt hvis afskærmningen ud mod pladsen sker på en nænsom måde med anvendelse af beplantning, således som kommunen forudsætter. Jeg mener derfor ikke, at gennemførelsen af saneringsplanen medfører, at området kommer til at henligge som byggetomt.

Af *Litten Hansen* (VS) til ministeren for kulturelle anliggender (29/4 76):

„Kan ministeren bekræfte, at det kræver en lovændring, hvis statstilskud til produktion af børneteater m. v. efter den senest foreslåede ændring af § 16, stk. 1, i lov om teatervirksomhed ønskes beskåret i forhold til det på finansloven for 1976-77 optagne beløb på 3.900.000 kr., og at dette statstilskud automatisk vil blive pristalsreguleret i kommende finansår?“

(Spm. nr. 462).

Begrundelse.

Statstilskud til produktion af børneteater og opsøgende teater samt til teaterpædagogisk virksomhed vil efter vedtagelse af det foreliggende forslag til ændring af lov om teatervirksomhed være det eneste tilskud til teatervirksomhed, der ikke er sikret en lovbeskyttet automatik med hensyn til bevillingernes størrelse.

Med spørgsmålet ønskes afklaret, om disse statstilskud kan fjernes uden lovændring, således at denne teatervirksomhed risikerer samme skæbne som „Workshoppen“ ved finanslovens vedtagelse pr. 1. april 1976.

Minister for kulturelle anliggender *Niels Matthiasens* svar (4/5 76):

Bevillingen til børne- og ungdomsteater under teaterlovens § 16 optages på finansloven ligesom bevillingerne til de øvrige under teaterloven hørende teatervirksomheder m. v.

Bevillingerne er i de senere år blevet pristalsreguleret.

Det vil ikke kræve lovændring at nedsætte bevillingerne under teaterloven til de teaterformer, til hvilke der ikke ydes lovbundne tilskud. Lovbundne tilskud ydes i henhold til gældende lov til landsdelsscenerne, og i henhold til lovforslaget vil bevillingerne til landsdelsscenerne og Det rejsende Landsteater være lovbundne ligesom refusionen til kommunerne under § 16, stk. 2.

Det er ikke alene bevillingen til § 16, stk. 1, der ikke bliver lov bunden ved det fremsatte forslag, det gælder en række af de under teaterloven værende bevillinger, f. eks. § 15 (Rejsende teatervirksomhed), § 17 (Opera- og balletvirksomhed), § 18 (An-